

Dr. Vermes László (1936 – 2020)

Dr. Vermes László 1936-ban született Budapesten. 1959-ben szerzett mezőgazdasági mérnöki oklevelet a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen, majd öntözéses növénytermesztő szakmérnöki oklevelet 1962-ben, egyetemi doktori fokozatot pedig 1970-ben. 1972-ben részt vett a hollandiai Wageningenben tartott 11. Nemzetközi Vízrendezési Tanfolyamon. 1975-től a mezőgazdasági tudomány kandidátusa, 1996-tól az MTA Doktora.

1959-61-ben vidéki gyakorlati munkahelyeken öntözésfejlesztési szaktanácsadói munkát végzett különösen az esőszerű öntözés megismertetése érdekében. 1961-1982 között a VITUKI (Vízgazdálkodási Tudományos Kutatóközpont, Budapest) munkatársa volt, ahol témafelelősként, később az általa szervezett országos kutatói munkacsoport vezetőjeként vett részt a hazai komplex szennyvíz-, szennyvíziszap- és hígtrágya-hasznosítási kutatómunka megindításában, végzésében és irányításában. 1983-1990 között a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Vízgazdálkodási és Meliorációs Tanszékének tudományos tanácsadója, 1988-tól a tanszék vezetője, 1990-től egyetemi docens és dékánhelyettes volt. Rendszeres oktató munkája mellett részt vett a mezőgazdasági vízgazdálkodás, a melioráció, valamint a vízi környezetvédelem aktuális kérdéseinek megoldását célzó kutató-fejlesztő munkában. Több mint 10 szakkönyv, ill. egyetemi (főiskolai) jegyzet szerzője (társszerzője) vagy szerkesztője, több mint 200 hazai és külföldi publikációja jelent meg.

1991-93 között a Földművelésügyi Minisztériumban a Tudományszervezési és Oktatási Főosztály vezetője, emellett mellékfoglalkozásos egyetemi docens a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetemen, ahol 1993-tól egyetemi tanár, 1994-96 között oktatási rektorhelyettes, 1996-99 között a Talajtan és Vízgazdálkodás Tanszék vezetője volt. 2006 júliusa óta nyugalmazott egyetemi tanárként, 2009. júliusa óta pedig Professzor Emeritusként vett részt az egyetemi oktató és kutató munkában.

Iskolateremtő tevékenységét önálló diszciplínák kialakítása és vezetése, főleg a Környezetgazdálkodási szakirány programjának kidolgozása és szakirány felelősi működése is fémjelzte. Elindítója volt a Környezetgazdálkodási agrármérnök BSc alapszak Kertészettudományi Karon történő bevezetésének, a szakalapítási és szakindítási kérelmek kidolgozásában meghatározó szerepet vállalt.

Kezdetől fogva kezdeményezője és támogatója a minőségügy fejlesztésének a felsőoktatásban. Már a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem keretei között elindította a minőségügyi szemlélet bevezetését, majd a Szent István Egyetem Minőségügyi Bizottságának aktív tagjaként foglalkozott az egyetemi minőségirányítás kialakításával, a Budapesti Corvinus Egyetemen pedig az integráció kezdetével egyidőben megszervezte az Egyetemi Minőségügyi Koordinációs Bizottságot, amelynek elnöki tisztségét több éven át betöltötte, és ily módon is igyekezett előmozdítani a teljes körű minőségmenedzsment megvalósítását az egyetemen.

Tudományos habitusa, igényessége és kiváló nemzetközi kapcsolatai, amelyek révén több nemzetközi szakmai szervezetben vett részt, nagymértékben hozzájárultak a tanszéki és a kari posztgraduális képzés rendszerének és színvonalának fejlesztéséhez, folyamatos fenntartásához. Aktív, kezdeményező tagja volt pl. a következő európai, ill. a világra kiterjedő tevékenységű szakmai szervezeteknek:

így a FAO European Cooperative Network on Animal Waste Utilization, a FAO/ECE Working Party on Relations between Agriculture and the Environment, az International Commission on Irrigation and Drainage (ICID), valamint a United Nation Convention to Combat Desertification and Drought (UNCCD) nevű szervezeteknek. Utóbbinak szakértő csoportjában 2002-2008 között koordinátora volt annak a munkának, amelynek eredményeként útmutatót dolgoztak ki a Sivatagosodási Világtalasz újabb kiadásának megszerkesztéséhez, majd 2008-2012 között tagja lett az új világtalasz nemzetközi szerkesztő bizottságának is.

Tagja az MTA és más, országos szakmai szervezetek tudományos bizottságainak, szakosztályainak. 1993-tól alapítója és elnöke a Magyar Talajtani Társaság Talajszennyezettségi Szakosztályának. Tagja több nemzetközi szakmai szervezetnek (ICID, UNCCD Group of Experts), 1996-2000 között részt vett a Környezetvédelmi Minisztérium Hulladékértékelő Bizottságának munkájában.

A nemzetközi szakmai körökben elért sikereknek, valamint a szakterületén felmutatott hazai eredményeinek elismeréseként 2004-ben a Magyar Agrártudományi Egyesület (MAE) jubileumi Emlékérmét, 2008-ban a MAE Aranykoszorús Érmét kapta meg az Egyesület Elnökségétől. 2011-ben pedig a Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) Elnöksége tiszteleti taggá választotta és megkapta a Társaság Pro Aqua Aranygyűrűjét is. 2016-ban a Szent István Egyetem Pro Negotio Universitatis kitüntetésben részesítette a vízgazdálkodás és a környezetgazdálkodás területén elért kimagasló kutató és oktató munkájáért, valamint az oktatásszervezésben elért elvülhetetlen eredményeiért, iskolateremtől munkásságáért.

Vermes László professzor személyében nem csak egy kiváló szakembert veszítettünk el, hanem egy olyan személyiséget is, aki tudásával, segítőkészségével mindenben támogatta kollégáit és fáradhatatlanul segítette a hallgatóit is.

Dr. Kardos Levente
egyetemi docens, tanszékvezető